

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

PARTICULAR

21-4-931

Beinvolgut Mossen

• Roman: Reclenda la seva
lletra, que agraeixo.

En efecte, no li havia
escrit, perquè no m'ha
estat possible esbrinar
res, tant que semia que
• s'hagués sospès l'iman-
guració, que vostè em
diu que realment s'esta
de dimmenge pròxim.

Esperava una con-
testa del Sr. Rector del
Carme, però res no m'ha

escrit. Tampoc en un
mot de l'Estadella, a
qui suposo instal·lat a
Vich. Jo confiava que vostè
hauria pogut arreglar al-
guna cosa amb mossen
Miguel R., que deu ésser
el més assequible.

Per la meua part
només tocaré una part
d'orgue, i res d'acom-
panyar; això ja vaig dir
que no ho volia fer.

Jo vaig donar pen al
Rector per a que inclo-

qu'és alguna pessa de
vostès en la meua part,
pero, com li he dit, no
m'ha fet resposta.

Mercès de tot car
per la seva gentilíssima
invitació a casa seva ;
però no podré aprofitar
la seva hospitalitat. El
dissabte he de provar-me
de necessitat a Barcelona,
i lo mateix dec dir-li
del dilluns per ser la festa
de la M. de D. de Mont-
serrat ; així's hauré d'anar
i tornar el mateix diumenge.

ge. Per poc que pugui faré
una escapada el divendres
per conèixer l'orque; no
sé exactament l'hora.

Trin ariat es despe-
deix son afm. en Xt

J. M. de Filibert

+ Llaveneres 11-2-929

Benvolgut Mossen Romeu:

Li dee resposta d'unes lletres
seves, llesides ja fa dies; sinó que
he passat una fongada de no
trobar-me he. Afortunadament,
"no hay mal que cien años dure",
segons l'adagi conegut, que recoma-
no als actuals predicadors de tri-
dins, morenaris i panegirics.

Adjunt un article de La
Vanguardia, que potser l'interessarà,
per si no li ha arribat a mans; pren-
gu' n la bona voluntat.

Respecte del sen nevot, real-
ment fambei jo n'estic content. La
Missa li ha quedat molt be. És natu-
ral que de tant en tant dubeti i des-
confii, però hom ha de suar molt

abans no arriba a fermar-se un istil.
Però, ell va per bon camí; i té al
costat un bon exemple per imitar.
Per altra banda, per adquirir ferme-
sa, que aquí Bach amb assidui-
tat, especialment les obres d'orgue.
Saludi'l en mon nom.

Rebi records de ma esposa
i ma germana i el millor afecte
de son ver amic i admirador,
en Xt

Vicents M: de filibert

+ Franciach

(Caldes de Malavella)

24-8-28

● Revnd. Mn. Lluís Romen, p.
Vich.

Benvolgut amic:

En efecte, fent marxa
da la seva lletra ha arribat
fins al meu recó d'istiu
— Can Boix de Franciach, on
● té vostè una barraqueta mi-
núscula a la seva disposició.

Precisament, m'ha arri-
vat el dia mateix que acaba-
va de llegir el seu estudi so-
bre'ls foigs del Roser i així's

que felicitar. lo heu freg de
la seva doctrina. El seu estudi
és magnífic i decissiu; i més,
és orientador per als estudis
que's faran de les melodies
de nostres cançons. Realment,
en molts casos hom no pot
prescindir del substratum
melòdic natural.

Permeti, com a esplai
personal, que li expressi la
meua satisfacció en veure'm
citats amb aquella cançó
meua de Terceres. Precisament,
entre altres anomalies, aquell
acompanyament va perjudi-
car el meu recull. I heu cert,
que no' l'vaig posar a la tun-

turar, sinó ben conscient i
consentit del que feia. Re-
cordo vivament la escena me-
morable, quan em feren canta-
re aquella cançó: l'ambient
estava saturat de "terceres"! Mer-
cès, moltes mercès a vostè que
ha sancionat lo que jo endevina-
va.

Respecte a les monjes de
Nazareth, no'm desplauria ac-
ceptar la seva proposició; però,
vivint fora de Barcelona sols
disposo d'un temps limitat.
Pensant molt, no més trobaria
llibres els dijous a la tarda, de
3 a 6 i els dissabtes al matí, de
9 1/2 a 12 1/2. No crec que això po-
gués convenir a les monjes.

Quant a buscar un mestre

no jove, de moment no hi
atino. Tal vegada podien
trobar alguna senyoreta; per
més que una mestra de
Barcelona que ja tingui eli-
cons, li costarà d'anar tant
lluny, a l'hivern sobre tot.

Celero molt els avenços
del seu rebot i tindrè molt
de gust de sentir-lo. Precisament,
el dia 31, d'any en vint, seré
a Barcelona. A la tarda de 3 a
5 1/2 seré a l'Orfeó. Si vostès po-
guessin venir amb les selves, fariem
feina; m'interessaria molt. Si vos-
tès no poden venir, ho haurém de
deixar per l'octubre.

Rebi records de les senyo-
res, saludi afectuosament el seu
rebot i disposi de son fidel amic
i admirador

Enric Filibert

Revista Musical Catalana

Butlletí de l'ORFEO CATALÀ

Redacció i Administració : Alt de Sant Pere, 13 : BARCELONA

Bonwelgut Mossen Romen :

Jo estic en deute amb vosté i a fi de saldar tal deute diré el gust de dirigirli aquestes quatre ratlles, ja que en la última visita a l'Orfeo jo no vaig poder veure'l.

En primer lloc, mercès en nom propi pel seu interessantíssim envio de foigs; just és ^{després} que de haverlo amohinat amb tanta franquesa i llibertat el remerciï ben expressivament. La nostra Revista en surt guanyadora i nosaltres també, quan trobem gent de bona voluntat que contribueix a fer menys feines que les nostres tasques.

Mercès igualment per haverme adreçat en Joan Casanovas, a qui vaig acollir amb el més gran interès. És un jove molt simpàtic i semblant intel·ligent; desgraciadament aquest primer més no ha pogut fer gran cosa, perquè l'amohinen de valent amb l'ensinistrament i l'exercici, però confia que aviat el deixaran més lliure i llavors apte per a fer-ho. L'harmonia la comencem de nou, ja que tenia les idees un xic confuses; en quant al piano té una base sòlida que deu a vosté.

Rebi la més afectuosa salutació de son servidor i amic :

J. M. de Llibert

Revista Musical Catalana

Butlletí de l'ORFEO CATALÀ

Redacció i Administració : Alt de Sant Pere, 13 : BARCELONA

Rev. Sr. D. Lluís Romeu, pre.
Vich.

Benvolgut Messin Romeu:

Després de tenir el gust de saludar-lo ens prenem la llibertat de recordar-li la seva promesa formal d'enviar-nos els foigs abans del dia 15 del corrent; no haventlos rebut encara (i creient que no es pas culpa del corrent...!) venim a invitar-lo insistentment per a que, al últim! es digni honorar les planes de la nostra Revista. Ens agradaria publicar els foigs en qüestió per al pròxim número de febrer? ¿No és cert que complaurà aquesta vegada als seus devots amics i admiradors que, malgrat lo supèrfluo, no deixen de serli molt simpàtics?

Havíem quedat que si vostè no complia la seva promesa, passat el dia 15, li escrivíem; i així ho fem. Ara li prometem, i també complirem la promesa, que si abans del dia 10 del pròxim mes de febrer no hem rebut els foigs famosos, anirem personalment a Vich, disposats a fer una feina grossa; ja ho sab, doncs!!

Un cop més ens repetim sos devots i anticipadament agraitos devots i admiradors.

J. M. de Siliart
F. Giliart,

+ Llavanera 28-6-26

Molt estimat Mossen
Romen: Les circumstàn-
cies em tenen allunyat
de vostè en la diada d'ho-
menatge de demà.

El cos no hi serà; l'à-
nima hi és tota. M'és
tant grat sentir per vostè
una admiració musical
sense cap atenuació! I
encara és per mi més gran
consol el sentir neara l'ad-

miració el més profund
sentiment d'amistat!

Rebi, estimat mestre
i amic, en testimoni d'amb-
dós sentiments i d'ad-
hesió al seu homenatge,
una estreta abraçada
de son afm en X^t

Ficents M^a de fibert

L'esposa i la germana
s'unixen molt sincerament
als meus sentiments.

+

Llavanerels.

Vigília de Nadal de 1924.

Benvolgut Mossen
Romen: Estic terrible-
ment en deute amb vosté,
deute d'agraïment. La
feina i mes neuràlgies, afor-
tunadament ja passades,
'han tingut la culpa.

Gran goig vaig sentir
en rebre del bot llista la
Mon-nou, noneta, la canço que
per suggestió de vosté hem

cantat tantes vegades per fer
dormir a la nostra nimeta.

La seva armonització me sembla
del tot remarcable, tant per
son esperit, ja que envolcalla
amorosament la cançó, com
des de' l punt de mira estric-
tament musical; hi ha nove-
dat d'armonia i abreujaments
de mestre. Coralment el feli-
cito. Desitjo que a l' Orfeo tingui
l'èxit que's mereix una cosa
tant exquisida.

Mercès de la cançó, i mer-
cès de ses últimes publicacions
que m'ha interessat molt re-
veure i aniré llegint sovint, com

dot lo que dinc de vosté.

No's ruboritzí, però vosté és un dels compositors més significatius que tenim. Molta música seva perdurará, mentre altres músiques més aparatoses quedaran oblidades irremedialment.

Desitjo segueixi i lee de salut. Nosaltres be, i la nostra nena prosperant, de lo qual donem a Deu grans mercès.

En nom propi, i en el de ma muller i ma germana li desitjem mes bones Festes. Incomani'us al bon Jesús, que nosaltres ja preguem

per voste', i rebi l'afecte in-
Variable de son amice

Licence M^{de} de Sibert

Claverias 12-6-23

Rev. Mre Lluís Romenyore
Vich.

Benvolgut amic:

M'han entregat a
Barcelona la seva lletra
que amb molt de gust
he llegit i passo a con-
testar com se mereix.

En efecte, trobo molt
més interessant per un
concurs musical que vostè
li Siri que no pas que

fassi de jutge, en matèries
que vostè per endavant és
autor premiat per dret
propi.

Amb molt de gust,
doncs, si a vostè li sem-
bla bé, farem part del
jurat. Mínicament — i
això els hi dinc de dir
d'ab seguit per si fos un
inconvenient — és molt
possible que no pugui
assistir a la Testa del
Certamen.

La raó és que no

podré potser deixar la
esposa, i no sé si ella
podria venir com desitja-
ria, i no podem fixar
plans anticipadament.

El motiu, com pot
endevinar, és de gaudi
ja que sembla que Deu,
que és tant bo, vol
beneir el nostre matri-
moni. Ajudi'ns vostè, que
és bon amic, amb les
seves oracions perquè

la cosa arivvi a felic₃ terme.
Encara va llarg, però.

L'esposa agraeix son
record i també 'l saluda.

Hi Fassi el favor de
saludar en nom nostre el
Sr. Canonge Collell, qui
espero segueix be de salut.

Sempre seu de tot cor

Vicents M^a deibert

+
Rev. Mm

Lluís Romen, ^{Wre}

Benvolgut amic:

Vaig rebre la carta
que vaig llegir amb el més
gran interès, agraïnt-li molt
les notícies que'm commu-
nica.

No seria notícia ofi-
cial de la felicitat, resolució
de la qüestió de l'orgue
de les Germanes Carmelites;
sols ho sàvia indirectament

i sense detalls. M'en alegro molt, i sobretot que s'ha-
gin decidit a fer totes les des-
peses necessàries perquè l'in-
strument resulti bé. Així's
ho espero, i dot siga per
bon exemple d'altri.

Veig que' l Pare Anyol
erre que erre. Doncs, vostè... erre
que erre, seguint per la via
que ha emprés tant conven-
cut i amb tanta eficàcia.
Com diu vostè molt encerta-
dament, el món és gran,
i cadascú pot treballar a
la seva manera en la vinya

del Senyor. Tot reconeixent
la catolicitat del cant llatí
i la conveniència del seu ús
en tals o quals circumstan-
ci, crec jo de necessitat
apremiant, urgent, l'in-
fusió intensa del cant
religiós català en el nos-
tre poble. Estem en una
època que tot s'embrulla i
es convulsiona. Els problemes
socials i nacionals es tornen
mes aguts i violents. Si la
fe no' ns enlaira, tot això
es resoldrà massa aviat
de terra. I si no sabem
cantar en català el Crec en

un Den, cantarem en català
uns Segadors ribetjats de
Marsellesa; perquè d'una
manera o altra es cantaria,
això sí.

El 1er de juliol drasladem, en efecte,
nostre domicili a Claveneras: no flijo,
no, sinó que me'n vaig a casa. Den vulga
que hi drabi més nejos per fer alguna cosa de
profit.

Essent demà el dia del sen Sant Patrió,
que també ho és meu (en dic Lluís de quant
nom) m'és molt grat enviar-li la meua
felicitació, assegurant-li que pregare d'una
manera especial per vostè i per la seva
missió religiosa-musical.

Rebi també felicitacions de l'esposa
i germana i cregui'm sempre son
afm. servent i amic

Vicents M. de Sibert

Barcelona 20-6-922.

+

Quer Mm.

Lluis Romen

Vich

Benvolgut amic:

El dia de Madal

vaig rebre carta de vostè;
volia respondre, com a ho
mereixia, pero d'alesho
res enra en semblar que
han passat cent anys!

Després de sa llarga
malaltia, al fi la nos
tra Mare ens va deixar
ben solts en aquest món.

Temps feia que's veia
venir el desenllaç, però
en arribar el moment,
tot ve de nou, el cop
és igualment fort i un
sent un vuid anginiós.

Nosaltres però no
podem menys de resig-
nar-nos i donar gràcies
a Deu. Ell ens ha conser-
vat molts anys la Mare
i en ella hem tingut un
exemple de virtuts, que
hauríem d'apiguessim
imitar. La mort fou
com la vida, quieta
tranquilla, com un

+
Rev. Sr. En Lluís Rómer, Wre.
Vich.

Ben volgut amic!

Acabo de rebre la carta
d'ahir amb el cheque de 150 pts,
de les quals m'entrefaré 50 an'en
Amellas, a qui aviso avui mateix
per a que vingui a buscarles.

Grans mercès per la molestia
que s'ha pres; el que sento que
el seu estomac no hagi fet
bondat no permetent la vin-
guda. Desitjo es normalitzi aviat.

Jo també he estat uns quants dies
no massa fi, però del cap. Si
hagués anat a Vich diumenge pas-
sat, no hauria fet massa bon
paper.

Celebro que la festa anés
be; vol dir — aixís, parlant
ben baixet, — que la meua canço
no va sortir una mica malpa-
rada? Consti, però, que'ls altres
no m'ho han dit, perquè no he
vist ni una notícia de cap
del bando contrari.

Celebro també que tot ple-
gat es resolgués en soroll i poques

mons. Per ma banda, procuraré
d'ací endavant m' donar més
motiu de fresca, a Vich.

● Agraïxo molt els records
del teu Pare, i em donen goig
les bones noves que'm dona
d'ell ; fassi el favor de salu-
darlo ben afectuosament.

La meua Mare va seguint
igual, poc més o menys ; dies en-
reua em semblava veure una
tendència a empitjorar, però
somo a estar una mica més
tranquil. Sia el que Deu
vulgui.

Merci's movement per la
amabilitat i disposici de San
afm. amic

M. de Filbert

Barna 14.7.918

+

Barna 5-7-918

Benvolgut Mosen Romen:
Grans mercès per la seva
carta «urgente».

Llegida amb deteniment,
he descartat la que jo anomenava
solució de concòrdia, ja que tam-
poc és el meu propòsit arredar-lo
a vostè en aquesta qüestió i
no vull que per culpa meua el
dia de demà ningú li pugui
reure que ha callat per
atenció a vostè.

He mantingut, doncs, mon
prec, que m'avaia prometre que
seria atès, de que s'abstinguin

de cantar les meves cançons, una
i altra. Aré' l que no puc garan-
tir es qu'esperin els dos mesos que
vosté' m demanava ...

El diumenge no penso
venir a Vich. Hauria tingut molt
gust d'estar amb vosté' i fins
qui sabe si d'aprofitar i tot l'ho-
pitalitat que vosté' tant ama-
blement m' ofereix. Més, com
no tinc cap amistat especial amb
els senyors de la Revista i del
Conservatori, i en canvi heu
tingut raons, no disfrutaria
gaire de la Festa, francament.
Li prego, doncs, excusi

la meua assistencia, dient na-
turalment que per raons de
familia no m' he pogut mou-
re d'aquí (Es ben cert que la
meua mare no li agrada gens
que marxí i la meua anada
a Ripell li va semblar eterna).

Donqui també les gracies a
En Merató per l'execució de
la meua cançó. I li prego
es prengui la molestia de
recollir el meu premi; adjunta
l'autorització per escrit que's demana.

Un cop més, dispensi per
tot, i disposi de son afn. amic

J. M. de Ilibert

Barna 5 Juliol 1918

Rev. Dr. En Lluís Romen, perne
Vich.

Reverend Dr. i amic:

Per la present ting el gust
d'autoritzar-lo per a recollir el pre-
mi que m'ha sigut otorgat en el
Primer Certamen Literari Musical
de la Revista de Vich, a la celebració
del qual no m'és possible assistir-hi
personalment.

De V. afm ss i amic:

Vicents M. deibert

+

Barna L-7-918

Mossen Lluís Roman

Vich.

Beuvalgut Mossen

Roman. De retorn a casa vaig tro-
bar la carta que vostè'm deia de
La Revista de Vich (la de vostè'm va
arribar amb retras) escrita amb cortesia,
si bé amb certa severitat, pel Sr.
que signava V. Serra. Vaig contestar
el mateix dia i, després d'afirmar el
meu dret estricte que se'm volia dis-
cutir, baixant al terreny purament
amistós, vaig prometre escriure el ma-
teix dia (com ho vaig fer) als de l'Orfeó
Vigatà demanant insistentment que
s'abstinguessin de cantar les meves can-

cons en les vinents festes.

Aquí m'escric Mn. Rovira una carta ben raonada posant-se a les meves ordres i resolt a no cantar les meves cançons si jo ho dispo^so així. En aquest cas s'es-
pendrà el concert. Dit concert, em diu ell, té un caràcter més arial privat es-
sent exclusiu pels socis del casino on se celebra. Evidentment, no m'agrada tampoc fer suspendre un concert; ja sé que vosté em dirà que' l suspenden perquè volen i que poden perfectament alterar el programa. Però el fet serà que s'ha suspès un concert per culpa meua. D'francament, tampoc m'agradarà un triomf complet dels altres, que he l'aprofi-
tarien.

Ara he, vosté m'indicà de parau-
la la possibilitat d'arribar a una transac-
ció, donant permís a l' Orfeó Vigatà

per a cantar únicament la Follia,
que no cantaria l'Orfeó Vigatà del
Conservatori, i així ja no hi hauria
concurs d'orfeons ni comparacions emul-
joses. Aquesta «componenda» la creu
vostre encare possible?

Li agrairé moltíssim em contesti
a volta de correu ço que li sembla, a fi
de que jo pugui telegrafiar immediata-
ment a l'Orfeó Vigatà una contesta.
La ràpida solució que vostre'm dongui
jo li agrairé doblement, perquè en cas
de no rebre-la oportunament els altres
probablement tirarien endavant i jo
per delicadesa hauria de presentar una
renúncia al premi, cosa que'm doluria
amb tota l'ànima per l'aspecte que
podria tenir la renúncia de descon-
sideració envers vostre i en Millet.

Tant debí la transacció siga
fèctible : que tots cedissin una mica i
no s' arribés a cap mal estat ni
« derramamiento de sangre ».

Mil perdons per tanta molestia
i, esperant la decisió, me repeto
don afm. amic :

~~M. de Jilibert~~
Ficent

Adreça

Diputació, 282

Barcelona

+

Barna 14-10-917

Mossen Lluís Romeu

Benvolgut amic:
He rebut la lletra.

Dimars pròxim seré a casa
a les 11 $\frac{1}{2}$, havent convocat
an' En Guberna a les 12. Així
hauré una estona per en-
raronar sols, que ja 'ns
convé pera fixar el nostre
criteri. D'en Morató ape-

mes he pogut averiguar alguna
cosa; és un xicot poc cone-
gut.

Fins dimars, si Deu
vol. Sen de cor:

J. M. de fibert.

Barna 10-10-917.

Mossint Lluís Romeu

Vich

Benvolgut amic:

Mercès per la carta i més
encara per les oracions. La meua
mare va seguint sostenint-se
amb tendència a millorar lenta-
ment, però els anys que té són
la meua gran malaltia. Fassis
la voluntat de Deu!

En efecte vaig acceptar el
ser jurat pel concurs de Director

del Conservatori d'aquella ciu-
tat, i únicament ho vaig fer
per donar gust a vostè.

He relut els documents
i es clar l'únic concursant
que sembla aprofitable és el
tal Benito Morató. No he
pogut encare mirar-me gaire
les seves selves; l'impressió
a primera vista és que s'
tracta d'un jove que porta
empenta, però encare ^{en} for-
mació. És difícil endevinar
les seves condicions d'orga-

nitador i de pedàgog. No
sé com ens podrem informar;
de tots modos faré 'ls possibles.

Si espero a vostè el dia 16,
o sia dimars pròxim, però hauria
de ser al matí, fins a la 1^{1/2}
(a la tarda ting feina precisa); fa-
ci el favor de dir-me a quina
hora vindrà, perquè ting una
llicè i la pug transladar avans
o després de la seva visita; di-
guim també si ting de convocar
al mestre Governador, o no, o
si ens hem de reunir avans
vostè i jo sols; lo que més
convingui.

Esperant sa contestació
me repeteix sen de cor:

Vicent Me de Filibert

Rev. D Lluís Romen, ptre.
Vich.

Benvolgut Mossen Romen: Vaig rebre la carta, veient amb alegria que' l meu recadet el feya vibrar. Y això es lo principal: vibrar; que' ls diners ja sortiran d'un recò o altre.

Si senyor, tanta bellesa es veritat. L' Orfeo en pis se'n va a Paris y a Londres. Es una cosa molt grossa, ey? El viatge es fa en combinació amb la Barrientos, a fi de fer sentir entre altres coses l' Oda cecilianas

de Händel.

Sortida de Barcelona, el
7 de juny; tornada, el 20 o
21.

A París es faràn dos
concerts, els dies 10 y 12; a Lon-
dres se'n faràn tres, els dies
15, 17 y 18. L'estada a París
coincidirà amb un gran Congrés
internacional de música que
s'hi ha de celebrar, y al qual
hi assistiràn músics de tot
arreu del món; un dels concerts
del Orfeo' entraria en el programa
oficial del Congrés; es un ho-
mor y una ocasió única per a
ferse sentir del món musical.
Tot plegat serà molt maco.

De la part dolorosa, no
li puc dir res encare, perquè
el viatge no està organitzat
encare en sa part material;
aixís que pugui dirli alguna
cosa en concret, no deixaré
de fer-ho. Però no dubto que'l
tindrem de company d'expedi-
ció. Es un cas de consciència:
si venim mala mar a la Man-
xa y hem de beure aigua salada,
un capellà no hi estarà de més!
Comes apart, jo hi compto
amb vosté; y vegam s'hi
enganxa aquells companys
tan simpàtics per anar pel
món.

Saludi en mon nom a

sa apreciable familia y als contai-
res y, desitjant-li una bona
Pasqua, rebi un afectuós saludo
de son sincer amic:

J. M. de filbert

N 841207

BARCELONA

JUN-12-12M

(9)

TARJETA POSTAL

UNIÓN UNIVERSAL DE CORREOS

(CARTE POSTALE.—UNION POSTALE UNIVERSELLE)

ESPAÑA

JUN-12-12M

(9)

Rev. Sr. D. Luis Romen,
Mestre de Capella de la Catedral
Vich.

En este lado se escribe solamente la dirección.

Bama
3-6-12.

Benvolgut Mossen Romeu:

Vaig llegir la seva amable carta ab el
més gran interès, y si no he respost abans com
s'ho mereixia es degut a la feina de mes de
Maria, 1es comunions, etc. etc. que no m'han dei-
xat sossegar un moment.

Lo que vostè em demana equivoqua al-
luc una agulla dins d'un paller. Vostè ja sab que
aquí no hi han organistes y pocs orgues moderns.
Quansevol capellànet més o menys pianista fa
oposicions d'orque y les guanya, perquè o l'or-
gue no té pedalier ben constituent o si'n té se'n
oprescindeix y sols se'l fa servir pera colpejar
uns quants baixos. Però d'això jo no'n dich
tocar l'orque.

Jo no sé de cap capellà que reuneixi les
condicions que vostè demana, fora de dos, dei-
xebles meus, però aquets no estan en disposicio
d'atravessar el charco: l'un es l'organista de
Santa Mònica, Mossen Colomer, qui té talla de con-
certista en quant a mecanisme; l'altre es un cape-
llà de Vilafraanca a qui dono lliure faria cosa d'im-
any, y que penso anirà lluny, però no pot deixar
a la seva mare. A abdiós els hi he exposat la ques-
tio, però m'han respost negativament. ^{hauria}
de recorre al mort d'Espanya. Si's trobés algun
seglon fora més facil trobar.

De musica moderna d'orque no coneix
més colleccio que la del P. Otano. Col·leccions de musi-
ca antiga espanyola (que inclou pero perdes de valor
molt desigual) son les dues publicadas per en Pedrell
"El Organista liturgico español" (1 vol.) y "Antologia de Or-
ganistas clasicos españoles" (2 vol.) Ed. = D. Aliet. Madrid.